

[Jens Frandsen.]

fremsættelser fra sidste samling og blev behandlet her i salen den 9. maj i år. Jeg har ikke så mange bemærkninger at gøre hertil, men vil i det store og hele henholde mig til mine udtalelser fra i foråret. Jeg vil dog godt lige føje til, at jeg stadig væk finder, at spørgsmålet om ferielængde og -godtgørelse hænger meget nøje sammen med andre aftaler, der bestemmer produktionens vilkår. Det kan under ingen omstændigheder være rigtigt, at folketinget midt under en overenskomstperiode vedtager love, der pålægger nogle af parterne en væsentlig byrde, som ikke er aftalt af parterne. Det vil være en ændring af de overenskomster, parterne for godt et halvt år siden er blevet enige om. Det er venstres principielle synspunkt, at arbejdsmarkedets parter selv skal indgå aftaler om løn- og arbejdsvilkår; herunder må i afvejningen af, hvad man ved overenskomstfornyelse stærkest ønske at opnå af flere goder, som vi alle sammen regner med og håber på der stadig må være grundlag for, ganske naturligt indgå spørgsmålet om løn-udbetalingens størrelse, den daglige arbejdstid, ferielængde og -godtgørelse. Jeg tror, det vil være svært for parterne at indgå aftale, såfremt vi herinde ikke respekterer disse aftaler. Parterne selv forpligter sig til at holde og efterleve overenskomsterne; det lægger hovedorganisationerne megen vægt på. Jeg synes, at vi skal respektere dette og lade være med at gribe forstyrrende ind; det kan såmænd til tider være svært nok for disse organisationer endda.

Der er blandt lønmodtagerne sikkert noget delte meninger om, hvad man helst vil opnå af fremskridt. Jeg tror nok, at de fleste gerne ser om måske ikke alt så dog en del af fremskridtet herefter opnået ved mere fritid, herunder vel nok særlig ved længere ferie, men det er ganske sikkert, at også mange, herunder måske især de lavest lønnede, hellere ser det opnået ved højere kontant løn-udbetaling.

Vi kan altså ikke anbefale de to forslag til beslutning, hvori hovedindholdet er forhøjelsen af arbejdsgiverbidraget med $2\frac{3}{4}$ pct. fra 1. januar 1970 og udvidelsen af ferien til 4 uger fra 1. april 1971.

Om ministerens lovforslag, som i hvert fald for en stor dels vedkommende er en tek-

nisk revision af ferieloven, vil jeg sige, at det kan vi tiltræde. Jeg anser det for at være en klargørelse af mange bestemmelser deri; det er en modernisering af loven, som hviler på ferieudvalgets redegørelse og forslag.

Det er også igennem fremsættelsestalen kommet til udtryk, at det netop betyder en klargørelse af en række enkeltbestemmelser; det er altså fornuftigt, og jeg kan anbefale det.

Herudover er blandt de væsentligste ændringer den, at man udvider personkredsen til også at omfatte lærlinge ansat på lærlingekontrakt. Vi hilser i venstre med glæde, at man får dem ind under denne ordning. De foreslåede bestemmelser herom finder jeg ganske rimelige, og jeg hilser med glæde, at dette nu kommer med i ferieloven.

Hvad angår andre personkredse, der har været nævnt, kunne jeg måske om landbrugsmedhjælpere, som jo er under medhjælperloven, sige dette, at jeg finder, at der også for disse medhjælpere er fordele ved den nugældende ordning. Jeg skal i øvrigt ikke gøre mange flere bemærkninger herom; jeg kan tilslutte mig de synspunkter, som ministeren begrundet sin stillingtagen med i sin fremsættelsestale.

Jeg er glad for, at der i lovforslaget er en bestemmelse om en større spredning af ferien, for det er jo meget ændrede ferievaner, vi har oplevet i de seneste tider. Der sker en sammenklumpning af ferier, og det vil absolut være til gavn for både de ferierende og mange af dem, der skal leve af, at folk holder ferie, at man får en spredning og en længere afvikling af ferierne. Det er altså i alles interesse, og jeg må i modsætning til hr. Erling Dinesen sige, at jeg er godt tilfreds med, at også enkelte kan aftale med arbejdsgiveren at lægge ferien uden for de ellers fastsatte tider. Jeg finder for så vidt, at de kan have lige så god ret til det og lige så tungtvejende begrundelser for sådanne ønsker som de, der er inde under en kollektiv overenskomst. Vi er vel alle sammen vidende om, at det er praktiseret mange steder igennem de seneste år, og jeg er også vidende om, at mange har givet udtryk for, at de netop ønskede, at man også havde lovbestemmelser, hvorefter dette var muligt. Det hilser jeg altså også med glæde.

Spørgsmålet om sikring af feriepengene har været aktuelt igennem mange år. Her